

Tiden. (Modsigelse af Marineministeren.) Ja, det veed den ærede Minister maaste endnu ikke, men jeg er ikke sikker paa, hvordan det vil gaa senere, og saa ender det maaste med, at han bliver glad og vi bedrøvede; det er hele Forskjellen. Overfor Marineministeren skal man være forsigtig med at begynde; thi man veed, aldrig hvor man ender; Marineministeren har en sjelden Kraft til at faae Folk til at gaa ind paa Konsekventser. Jeg er derfor navnlig meget betænkelig, naar vi skulle til at begynde paa et Princip. Med Hensyn til Skoleffibet Georg Stage er Forholdet dette, at dette Skib er oprettet ved privat Initiativ. Ærede Medlemmer vilde erindre, at der for en Del Aar tilbage skulde fores en Bevilling her gjennem dette Thing til Anskaffelse af en Seilbrig „Ornen.“ Det holdt noget haardt med at faae denne Bevilling igjennem; det var et forhenværende Medlem af dette Thing, Dr. Winther, der havde Hovedæren for, at denne Sag gik, som den gik, og at der naaedes et Kompromis, hvorefter Briggen skulde anstafes, men mod, at Marinebestyrelsen gav det Løfte, at ogsaa Andre, end de, der skulde uddannes, Kadetter og selve Marinens Elever, skulde have Lov til at deltage i Øvelserne paa denne Brig, „forsaavidt der var Plads“. (En Stemme: Kadetterne komme ikke med.) — Ja, saa er det Eleverne, det er ikke min Mening at fornærme Kadetterne ved at blande dem sammen med de lavere staaende Underofficers elever. Men det viste sig naturligvis snart, at der ingen Plads var. Jeg tror nok, at der et Par Gange var Plads, men saa hørte det op. Jeg bebrejder ikke Ministeren Noget, han har taget sin Reservation i Tide, det er der ikke det Mindste at sige til; naar Folkethinget gaar ind paa en Bevilling, som man med nogenlunde Skarpsindighed kan se, hvad den fører til, saa kan Ingen komme og beklage sig bag efter. Og naar Ministeren siger: Jeg holder, hvad jeg har lovet, „saa længe der er Plads“ — saa maatte Folkethinget kunne sige sig selv, at der ikke vilde blive Plads ret længe, og at det snart vilde komme til, at nu var der ingen Plads mere. Saa oprettedes „Georg Stage“, da det var forbi med „Ornen“, og det var et privat Foretagende. Nu meddeles det os fra Bedkommende, der staa i Spidsen for denne Sag — det er vist for en væsentlig Del eller udelukkende private Rhederies Repræsentanter — at de ikke ere i Stand til at bære denne Sag mere paa egen Konto, fordi Tiderne gaa tilbage, og Indtægterne ere gaaede ned, kort sagt, det betydelige aarlige Offer for at holde „Georg Stage“ gaende kan ikke udredes mere. De

komme da til Staten, og jeg vil ikke sige, at det i og for sig er Noget, som Staten principielt skal modsætte sig; men det er ikke nok, at man kommer her med en Begjæring. Der maa ogsaa være Garanti for, at Bevillingen ikke blot kommer private Personer til Nytte; der maa kunne paavises dels en offentlig Interesse ved det, og dels maa der gives visse Garantier for Antagelsen og Regler for, hvorledes denne Bevilling vil blive benyttet, for at man kan se, hvorvidt det vil virke, som man ønsker det. Det er det, der er Grunden til, at Udvalget har stillet sig ganske vist afvisende, men dog ikke absolut imod det, idet man har indskrænket sig til at gjøre opmærksom paa, at man ikke anser Sagen for tilstrækkelig forberedt. Det tror jeg ogsaa er rigtigt, og den ærede Minister vil vist selv indrømme det. Dette maa imidlertid ikke opfattes som et Løfte fra vor Side, om, at vi ville gjøre det i Fremtiden. Jeg mener, at vi efter denne Forsættelse staa fuldstændig frit, og vi ville selvfølgelig underkaste Sagen en ny Prøvelse, naar den kommer frem igjen; maaste gaar den igjennem, maaste ikke; det veed jeg ikke Noget om; men jeg tror, at Udvalgets Stilling er fuldt begrundet. — Hvad angaar Nægtelsen af 10,000 Kr. til Opmaalng, da er det jo en gammel Nægtelse fra 1885. Man gik den Gang ud fra, hvad man for Resten har gjort i nogle Aar, at nu maatte Sagen nærme sig sin Afslutning, men det gjorde den ikke. Vi nedsatte Bevillingen, og vi finde ikke Anledning til at forandre vor Stilling nu. — Vædringsforslagene Nr. 127, 128, 129 og 130 ere alle begrundede ved den samme Betragtning, som her er gjort gjældende med Hensyn til de tidligere Vædringsforslag paa denne og andre Paragrafer, der gaa ud paa at give dels Forbedringer af Lønninger og dels Forhøielser, som ere indførte imod tidligere Beslutninger og til Trods for tidligere Nægtelser. Det findes i Betænkningen under Nr. 165. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det sidste Vædringsforslag, Nr. 130, særlig er begrundet i en noget mærkelig Argumentation i Regjeringsforslagets Anmærkninger, idet man mener, at denne Sum af 220 Kr. er tilstrækkelig begrundet, naar man anfører, at Bevillingen deraf er nødvendig for at afrunde Summen opad. Det er ikke nødvendigt altid at give runde Tal, og navnlig tror jeg, at Marineministeren er mere tilbøjelig til at afrunde den ene Vej end den anden. Det bliver efterhaanden en økonomisk Maade at gaa frem paa. — Vædringsforslagene 131, 132 og 133 angaa Lønningsforhøielser, der nægtes. For Resten